

vací smlouvy určena k znovuzřízení vyhořelé nemovitosti a že již také nemovitost byla částečně znovu zbudována. V rekursu vytýkal dovolací rekurent, že prvý soud místo, aby o odporu firmy J. rozhodl, odkázal jí s odporem na pořad práva. Rekursu, pokud se týče dovolacímu rekursu, uplatňujícímu tuto vadu rozvrhového usnesení, pokud se týče vytýkajícímu rekursnímu soudu, že nevyhověl rekursu, domáhajícímu se rozhodnutí o odporu, nelze upřít oprávnění. Odpor firmy J. vznesený při rozvrhovém roku jest podle svého smyslu uplatňováním nepřipustnosti exekuce na požární náhradu za nemovitost podle § 290 čís. 2 ex. ř. (viz dvorský dekret ze dne 18. července 1828, čís. 2354 sb. z. s.) a dlužno v něm spatřovati návrh na zrušení exekuce a rozvrhového řízení podle § 39 čís. 2 ex. ř. O tomto návrhu rozhodnouti jest podle § 39 druhý odstavec ex. ř. povolán exekuční soudce a nebylo přípustno odkázati návrh ten, pokud se týče odporu firmy J. na pořad práva (viz sb. n. s. čís. 4650, 4833 a 6587). První soud, nerozhodnuv o odporu a odkávaj jej na spor, tedy pochybil. Dovolací rekurs firmy J., domáhající se toho, by o odporu bylo prve, než se přikročí k rozvrhu požární náhrady za nemovitost, exekučním soudcem rozhodnuto, jest tudíž opodstatněn a bylo mu vyhověti. Podle toho, jak bude o odporu firmy, správně o jejím návrhu na zrušení exekuce a rozvrhového řízení rozhodnuto, bude na prvním soudu, by zařídil, čeho dále třeba. Nebude-li uznána exekuce na požární náhradu za nemovitost za nepřipustnou, bude prvním soudu ohledně požární náhrady, pokud se týče ohledně části její z exekuce nevyložené přistoupení k rozvrhu.

Čís. 7236.

Poručníka jest podle § 254 obč. zák. zbaviti úřadu, nespravuje-li poručenství podle povinnosti, ať se tak stalo úmyslně nebo z nedbalosti. Stačí, neuposlechl-li soudní výzvy, by hotovost a cenné papíry, patřící svěřenci, složil na soudě. Zákon v § 254 obč. zák. nerozeznává, zda jde o poručníka povoláného zákonem, závětí či soudem.

(Rozh. ze dne 10. srpna 1927, R I 567/27.)

Soud první stolice zbavil podpůrce choromyslného úřadu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel napadá usnesení rekursního soudu z důvodu § 16 nesp. říz., tvrdě, že je stíženo vadou zřejmé nezákonnosti a patrného rozporu se spisy. Ale nemá pravdu. Usnesením okresního soudu ze dne 2. prosince 1924 byl stěžovatel ustanoven podpůrcem Leopolda Č-a, který byl podle usnesení téhož soudu ze dne 18. září 1924 zbaven pro duševní slabost částečně svéprávnosti. Jako takový měl podle § 4 (3) řádu

o zbavení svéprávnosti práva a povinnosti poručníka. Bylo proto podle § 228 obč. zák. jeho povinností, by převzav jmění opatrovance jeho matkou mu předané, spravoval je s pozorností poctivého a pilného hospodáře. Ustanovení § 229 obč. zák. ukládalo mu, by dlužní úpisy, jimiž byly i cenné papíry, o nichž přímo udal, že je má v opatrování, uložil na soudě do úschovy. Ustanovení § 193 nesp. říz. mu ukládalo pod zodpovědností postarati se o to, by postrádatelná hotovost jeho svěřence byla podle předpisu § 230 obč. zák. co možná hned uložena na úrok. Ježto tato povinnost jest tímto ustanovením uložena i soudu, bylo jeho povinností sdělití soudu, že jest tu postrádatelná hotovost svěřence, když způsob, jak má býti hotovost taková uložena, musí býti schválen soudem (§ 193 druhý odstavec nesp. říz.), jenž jest povinen bděti nad tím, zda jeho příkaz o schváleném způsobu uložení peněz byl vykonán. Poručníka jest podle § 254 obč. zák. zbaviti úřadu, nespravuje-li poručenství podle povinnosti, ať se tak stalo úmyslně nebo z nedbalosti. Neuposlechnuv výzvy prvního soudu, by hotovost a cenné papíry, patřící jeho svěřenci, složil na soudě, jednal stěžovatel proti předpisům, určujícím jeho povinnosti jako podpůrce, nespravoval poručenství podle povinnosti. Byl proto právem zbaven úřadu jako podpůrce. Jest proto odmítnouti jako zcela nemístnou výtku stěžovatele, že byl porušen zákon právě onou soudní výzvou k složení cenných papírů a hotovostí na soudě, uváží-li se, že stěžovatel podle vlastního prohlášení měl v opatrování jmění svého svěřence a výslovně odepřel vyhověti soudní výzvě ze dne 20. září 1926 a ze dne 14. prosince 1926 a ze dne 29. března 1927 a ve své stížnosti ještě prohlásil, že neshledal v prosinci 1926 nutným, vyhověti výzvě okresního soudu v N., by soudu odevzdal hotovost a cenné papíry svého svěřence. Na věci nemění ničeho okolnost, že stěžovatel dle obsahu dovolací stížnosti odevzdal cenné papíry nyní matce svého svěřence, neboť tím se nemohl vymknouti povinnosti uposlechnouti soudní výzvy, ukládající mu, aby na soudě papíry ty uložil. Mínil-li stěžovatel, že nemůže býti zbaven úřadu z toho důvodu, že ho otec svěřence jako svého bratra ustanovil v závěti podpůrcem slabomyslného syna, jest na omylu, neboť zákon v § 254 obč. zák. nerozeznává, zda jde o poručníka povoláného k poručenství závěti, zákonem či soudem.

Čís. 7237.

Nebylo-li prodejové řízení, povolené před zahájením vyrovnání, za vyrovnacího řízení k žádosti oprávněných osob zrušeno, bylo po zastavení vyrovnacího řízení na soudě, by postupoval dále podle § 272 ex. ř., nečekaje věřitelova návrhu.

(Rozh. ze dne 10. srpna 1927, R I 640/27.)

Při rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodané svršky nepřihlížel soud první stolice k pohledávce Josefa H-a, jenž přede